

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 14.11.1995
KOM(95) 545 lopull.
95/0282 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

televiestintäpalveluiden yleisten lupien ja yksittäisten toimilupien
yhteisestä puitejärjestelmästä

(komission esittämä)

LIST OF CONTENTS

Explanatory Memorandum

Background
Scope and aim
Wide scope for general authorizations as opposed to individual licences
A balanced set of rights and obligations
Limitation in the number of licensees
Harmonization
Specific procedures
Summary of the contents of the proposed Directive
Consultation process
Conclusion

Proposal for a European Parliament and Council Directive on a common framework for general authorizations and individual licences in the field of telecommunications services

Article 1	Scope and aim
Article 2	Definitions
Article 3	Principles governing authorizations
Article 4	Conditions attached to general authorizations
Article 5	Procedures for general authorizations
Article 6	Fees for general authorizations
Article 7	Scope
Article 8	Conditions attached to individual licences
Article 9	Procedures for the granting of individual licences
Article 10	Limitation on the number of individual licences
Article 11	Fees for individual licences
Article 12	Principle
Article 13	Coordination of authorization procedures
Article 14	Harmonization
Article 15	One-stop-shopping procedure for individual licences
Article 16	Establishment of the EUTC
Article 17	Procedures for the EUTC
Article 18	Third countries
Article 19	Confidentiality
Article 20	Notification
Article 21	Authorizations existing at the date of entry into force of this Directive
Article 22	Review Procedures
Article 23	Deferment
Article 24	Implementation of the Directive
Article 25	Entry into force
Article 26	Addressees

Financial statement

EXPLANATORY MEMORANDUM

1. Background

a) Council Resolution

This proposal for a directive on a common framework for general authorisations and individual licences in the field of telecommunications services is an essential part of a general legislative reform package for the telecommunications sector.

The political agreement to liberalise telecommunication services and telecommunications infrastructure by 1st January 1998⁽¹⁾ has been reached through Council Resolutions of 22 July 1993⁽²⁾ and 22 December 1994⁽³⁾.

As far as authorisation regimes are more particularly concerned, the Council Resolution of 18 September 1995 on the implementation of the future regulatory framework for telecommunication⁽⁴⁾ "...recognises as key factors in drawing up the future regulatory framework for telecommunications in the Union:

(a) *the extension of competition to the whole sector through:*

the establishment, in accordance with the principle of subsidiarity, of common principles for general authorisations and individual licensing regimes in the Member States, based on categories of balanced rights and obligations;

the absence of any restrictions on market entry other than those justified on the grounds of objective, transparent, proportionate and non-discriminatory criteria relating to the availability of scarce resources;

the implementation by the national regulatory authorities of objective, transparent and non-discriminatory award procedures and criteria;

the efficient management of essential resources, and particularly frequencies, numbers and rights of way, to ensure the equitable treatment of the various market players, under the supervision of the competent national authorities;

the approximation of general authorisation and individual licensing regimes in order to promote the development of trans-European networks and services ;...".

(1) Greece, Ireland, Portugal and Spain have possible transition periods of up to five years; Luxembourg has a possible transition period of up to two years.

(2) O.J. No C 213 of 6.8.1993, p. 1.

(3) O.J. No C 379 of 31.12.1994, p. 4.

(4) O.J. No C 258 of 3.10.1995, p. 1.

b) European Parliament Resolutions

In its Resolution on the Commission's Green Paper on the liberalisation of telecommunications infrastructures and cable television networks⁽⁵⁾, the European Parliament *"asks that there should be no attempt to limit the number of licences granted in the area of infrastructures and services. Licences should only be refused in cases where companies cannot demonstrate that they can meet objective criteria on issues such as technical standards, quality standards and universal service obligations"*.

It is also important to note that the present directive replaces the two former Commission proposals on mutual recognition of licences. The present directive continues the way already laid out by these two proposals in the field of licensing, whilst taking into account the objective of liberalisation of the provision of telecommunications infrastructure by 1 January 1998.

In its Resolution on the amended proposal on the mutual recognition of licences⁽⁶⁾, the European Parliament expressed in particular the opinion that the principle of mutual recognition of national licences and other authorisations should be extended to cover general regulatory authorisations such as class licences. It also outlined that the scope of a directive on licensing should cover voice telephony, telex and mobile radio services.

2. Scope and aim

The present proposal for a directive goes beyond the objectives of ensuring full, Union-wide competition and harmonising national legislation; it also reflects the role of authorisation regimes in imposing rights and obligations and in monitoring markets.

There indeed exists a consensus that, in an open environment, telecommunications operators have to comply with a number of requirements relating both to predominantly technical issues (essential requirements) as well as to public service objectives. Authorisation regimes provide an appropriate means to supervise access to the market and to monitor compliance with the requirements which are imposed on operators. At the same time it has become clear that the development of competition will be served best by authorisation regimes which do not impose undue burdens on operators, whether through conditions or through procedures.

By 1 January 1998 liberalisation will extend to all telecommunications services and infrastructure, including terrestrial mobile services and public voice telephony, as well as to satellite services and infrastructure. Rules on authorisations must therefore be in place to cover all telecommunications services and infrastructures, including the use of radiofrequencies for that purpose. In this context, the question arises whether several legal instruments are required. For reasons of transparency and simplicity preference should be given to a single instrument covering the full scope of the granting of authorisations in telecommunications.

The regulatory framework for the granting of authorisations must also take into account the changes in the regulatory landscape in the Union (interconnection, universal service), as well as developments in relation to the provision of services to and from third countries.

⁽⁵⁾ Resolution A4-0111/95 of 19 May 1995 on the green paper on the liberalisation of telecommunications infrastructure and cable television networks (Part II).

⁽⁶⁾ Resolution A4-0030/95 of the 16 March 1995.

Furthermore any regime on authorisations is required to defer to the need to contribute to the establishment of trans-European telecommunications networks as envisaged in Title XII of the Treaty establishing the European Community.

Finally the regulatory framework which applies to new audiovisual services will be reviewed at a later stage in the framework of the green paper that the Commission is preparing on these new services.

3. Wide scope for general authorisations as opposed to individual licences

The definition at a Union level of a regulatory framework for authorisations has to be consistent with legal requirements in relation to the principle of freedom of establishment and freedom to provide services. Articles 52 and 59 of the Treaty require that any restrictions be justified by overriding reasons relating to the public interest and that they be proportional to the objective being pursued. In addition the consultation on the Commission's green paper on the liberalisation of telecommunications infrastructure has confirmed the importance of the availability of the lightest possible regimes, in order to ensure the efficient development of the sector.

As a result, where possible preference must be given to the establishment of general rules (general authorisations) to give effect to public interest requirements rather than to the application of an *a priori* control (individual licences). Only where it is demonstrated that these general rules are insufficient, should a prior individual licensing regime be introduced. Moreover, there should be no obligation for Member States to require an authorisation (whether a general authorisation or an individual licence) for the provision of some telecommunications services or infrastructures.

In line with the principle of subsidiarity, the granting of authorisations will be the responsibility of Member States, in compliance with the principles established by the present directive.

As used in this text, the concept of authorisation includes any permit required for the provision of telecommunications services and, where applicable, for the establishment and/or operation of infrastructure for the provision of these services. The choice of whether such permits are given through one or more documents, or given by one or more national/regional/local authorities, should remain a matter for Member States.

The notion of general authorisation covers authorisations for the provision of telecommunications services or certain infrastructures which allow undertakings to start providing such services or infrastructures under the conditions set out in the general authorisation and without having to obtain a prior individual permission.

Such general authorisation can be set out directly in legislation or implemented through a system of class licences. It can operate without any notification or application requirement ; but in cases where closer supervision is required, it can be accompanied by a notification requirement.

The introduction of general authorisations in Member States would imply that service or infrastructure providers do not have to go through individual licensing procedures in each Member State in which they intend to provide a service or infrastructure covered by a general authorisation.

Where a service or infrastructure cannot be introduced wholly on the basis of the general authorisation procedure because the latter is insufficient to attain the stated public interest objectives, an additional procedure for the granting of individual licences, taking account of additional requirements in conformity with Community law, can be applied.

This would be the case where operators require individual rights over localised or scarce resources, such as frequencies, rights of way or rights to numbers, or where they require rights to provide public telecommunications infrastructure from or to a third country or where operators need to comply with specific obligations on account of their market power, or because they have an obligation of mandatory provision of public telecommunications services.

That individual licence should be limited to ensuring compliance with the requirement(s) necessitating the individual assessment (*e.g.* in the case of use of frequencies).

4. A balanced set of rights and obligations

General authorisation and individual licence systems will enable the regulatory authority to impose conditions to safeguard public interest objectives in conformity with Community law.

These conditions should be objective, transparent, non-discriminatory and in conformity with the principle of proportionality. They should not in particular impose restrictions on operators which are out of proportion with the objective which is being pursued.

These principles of objectivity, transparency, non-discrimination and proportionality apply also to procedures.

Thus authorisation regimes should be aimed at introducing a differentiated system of rights and obligations, depending on the purposes pursued by different telecommunications providers. These rights and obligations should constitute balanced sets where greater rights are the counterparts for more onerous obligations. Where an operator provides services to the public, this is likely to justify greater supervision and hence a more comprehensive authorisation regime than the provision of private telecommunications services. Likewise, network operators which require access to public land or to radiofrequencies should accept public interest requirements which are not incurred by operators who do not need these scarce resources. Conversely, smaller operators may benefit from an alleviated authorisation regime.

5. Limitation in the number of licensees

As agreed in the Resolutions of the Council and Parliament mentioned above, the number of authorisations granted in a Member State should only be limited in relation to physical infrastructure, as opposed to service provision, on the basis of the efficient use of radio spectrum, and should be subject to review at reasonable intervals.

6. Harmonisation

The definition, at a Union level, of principles for authorisation regimes should lead to a considerable improvement in the situation of operators intending to provide services in different Member States.

Nevertheless, the obligations set out in authorisations could differ significantly from Member State to Member State. Undertakings could therefore still be faced with a situation in which they would have to adapt their services or networks to different regulatory obligations if they wanted to provide a service or infrastructure in more than one Member State, thereby hindering the establishment of trans-European networks or services.

In order to overcome barriers to the creation of an internal market for telecommunications networks and services and, in particular, the imposition of heavier costs or more onerous administrative procedures resulting from diverging authorisation regimes and obligations attached to such authorisations, a procedure should be provided for the harmonisation of such conditions. Such a harmonisation procedure would be built on the procedure already set out in the proposals on mutual recognition and allow for the possibility of involving ECTRA/ETO and ERC/ERO in the technical preparation of harmonised conditions. The preparation of harmonised conditions should include a Europe-wide public consultation ; their adoption by the Commission should follow standard Committee procedures.

7. Specific procedures

The provision of a one-stop shopping procedure (also already set out in the proposals on mutual recognition) is useful to facilitate simultaneous applications for and granting of individual Member State licences.

Operators intending to provide large trans-European telecommunications systems should also benefit from a mechanism allowing them where necessary to obtain authorisations on substantially the same conditions in one or more Member States.

Finally, this directive establishes a committee, called the European Union Telecommunications Committee. On the one hand this Committee should deal with specific licensing issues, in particular with regard to the provisions of Articles 13, 14, 15, 20 and 22 of the directive ; on the other hand, it would be the appropriate forum for broader discussions at a high level on telecommunications policies.

8. Summary of the contents of the proposed directive

Section I contains three Articles stating general provisions.

Article 1 describes the basic scope and aim of the directive.

Article 2 contains definitions of the main terms used in the directive.

Article 3 outlines the major principles governing the conditions that can be attached to authorisations, requiring in particular that any conditions attached to authorisations shall be objectively justified and proportionate. It states precisely that authorisations may only contain conditions justified on the grounds of ensuring compliance with applicable requirements. This Article also expresses the priority to be given to regimes either requiring no authorisation or relying on general authorisations and states that Member States may only require an individual licence to the extent that the beneficiary is given access to scarce physical and other resources or is subject to particular obligations or benefits from particular rights.

Section II (Articles 4 to 6) contains provisions on general authorisations.

Article 4 sets out transparency requirements concerning the conditions attached to general authorisations and indicates that priority should be given to the least onerous regime possible.

Article 5 lays down the principle according to which Member States shall not prevent an undertaking which complies with the conditions set out in a general authorisation from providing the intended telecommunications service. Certain limits to that principle may however be established: prior notification, communication of relevant information, observance of a waiting period before starting providing the service. This Article also contains provisions applicable where an undertaking providing telecommunications services does not comply with a condition set out in a general authorisation.

Article 6 allows the imposition of fees to cover the administrative costs in the case of general authorisations and requires these fees to be published.

Section III (Articles 7 to 11) contains provisions on individual licences.

Article 7 lists the situations justifying the imposition of a individual licensing regime. These situations are linked to access to scarce physical or other resources (radio frequencies, numbering, public or private land) or to the provision of public telecommunications infrastructure to and from third countries; individual licensing regimes may also be justified to impose obligations on licensees with regard to the mandatory provision of public telecommunications services and, in relation to the provision of public telecommunications networks and telecommunications services, with regard to the market power of licensees. This Article also states that undertakings wishing to provide services which cannot be provided without authorisation and which are not yet covered by a general authorisation or to benefit from additional rights not granted by general authorisations may, in addition, apply for an individual licence.

Article 8 requires that the conditions attached to an individual licence only relate to the situations justifying the grant of such a licence and that Member States shall apply balanced sets of rights and obligations for the beneficiaries of individual licences. In addition this Article addresses the situation where the terms of the applicable general authorisations would be incorporated into an individual licence.

Article 9 contains procedural requirements for individual licensing regimes, related to transparency (appropriate publication), the setting of reasonable time limits, the granting procedures (which must be open, non-discriminatory and transparent) and the situation where the benefit of an individual licence is refused, withdrawn or suspended. It also requires the provision of appealing procedures.

Article 10 more specifically addresses the situation where a Member State intends, in accordance with directive .../EEC⁽⁷⁾, to limit *a priori* the number of individual licences. Such a situation shall only be permitted to ensure the efficient use of radio frequencies. In such a case, additional requirements and principles are defined by this Article : Member States shall in particular give due weight to the need to facilitate the development of competition and to maximise benefits for users, and provide for additional transparency. Selection criteria must be objective, detailed, transparent, proportionate and non-discriminatory.

Article 11 addresses the issue of fees for individual licences, allowing Member States to impose, in addition to administrative fees, fees related to the use of scarce resources. However such practices must comply with a number of requirements (non-discrimination, publication...).

Section IV (articles 12 to 15) is related to the provision of telecommunications services throughout the European Union.

Article 12 sets out the principle according to which Member States shall facilitate the provision of such services.

Article 13 gives the possibility to undertakings intending to provide telecommunications services or to establish telecommunications infrastructures in more than one Member State to request the national regulatory authorities concerned to co-ordinate their procedures in order to deliver the necessary authorisations on substantially the same conditions. Where the undertaking concerned is unable to obtain the necessary authorisations, the directive provides for a procedure involving the Member States concerned and the Commission through the European Union Telecommunications Committee (see Articles 16 and 17).

Article 14 addresses harmonisation. It specifies that Member States must ensure that the categories of telecommunications services listed in Annex II can be provided either without authorisation, or on the basis of a general authorisation. It sets up as a goal that wherever necessary the conditions attached to authorisations for the provision of the telecommunications services listed in Annex II, the procedures for the grant of general authorisations and individual licensing and the determination of the level of fees shall be harmonised. This Article also provides for a harmonisation mechanism through mandates assigned by the Commission to relevant harmonisation bodies. The directive stresses that the harmonisation of conditions and procedures shall aim to develop the least onerous regime possible consistent with ensuring compliance with the applicable requirements and to elaborate balanced sets of rights and obligations for the beneficiaries of authorisations.

Article 15 sets up a one-stop shopping procedure for individual licences.

Section V (Articles 16 and 17) describes the European Union Telecommunications Committee.

Articles 16 and 17 establish a committee composed of representatives the Member States and chaired by a representative of the Commission, called the European Union Telecommunications Committee (EUTC). This Committee will assist the Commission in giving opinions on measures to be taken, in particular with regard to the provisions of Articles 13, 14, 15, 20 and 22 of the directive.

⁽⁷⁾ Commission directive amending Commission directive 90/388/EEC regarding the implementation of full competition in telecommunications markets, O.J. No L 192, 24.7.1990, p. 10.

Section VI (Article 18 to 25) contains final provisions.

Article 18 addresses the application of this directive to undertakings from third countries. It provides for a mechanism to ensure comparable and effective access to third country markets, where it appears that Community undertakings are encountering difficulties in obtaining authorisations in such third countries.

Article 19 contains standard procedures on confidentiality.

Article 20 requires Member States to notify the Commission of general information on national authorisation regimes. It contains a mechanism where upon request of a Member State or at its own initiative, the Commission will assess the compliance of any conditions, criteria and procedures set out in a national authorisation regime with the principles of the directive.

Article 21 concerns authorisations already granted at the date of entry into force of the directive.

Article 22 contains a general provision on the review of implementation of the directive in Member States, a provision for future adaptations of content of the Annexes of this directive in the light of new technological developments and a specific provision related to access to third countries telecommunications markets by Community undertakings.

Article 23 allows Member States with less developed networks or with very small networks to request additional implementation periods.

Article 24 contains standard provisions on the transposition of the directive into Member States' national law, providing for this to be accomplished by 1 July 1997.

Article 25 states that the directive is addressed to the Member States.

Annex I lists the conditions that may be attached to authorisations.

Annex II addresses the services to be covered by general authorisations.

9. Consultation process

The need for a clear and effective framework for the granting of authorisations within the European Union was a central issue arising out of the public consultations on both the Green Paper on a common approach in the field of mobile and personal communications⁽⁸⁾ and the Green Paper on the liberalisation of telecommunications infrastructure and cable television networks⁽⁹⁾. These consultations involved all interested parties and, in particular, national regulatory authorities, fixed and mobile operators, service providers, equipment manufacturers, users, consumer organisations and the trade unions.

⁽⁸⁾ COM (94) 145, 27.4.1994.

⁽⁹⁾ COM (94) 682, 15.1.1995.

The Commission's communications on the results of these consultations, particularly its Communication on the Infrastructure Green Paper⁽¹⁰⁾, showed strong support for the general principles set out in this proposal for a directive, according to which the principle of proportionality should be the main determinant of the granting of authorisations in the Union, creating a balanced set of rights and obligations in relation to different categories of services. This was seen to be likely to lead to the lightest possible regulatory burden, with the use of general authorisations becoming the rule, and more onerous individual licences being the exception (reserved primarily for situations involving the grant of radio frequencies/rights of way, the imposition of obligations to provide public telecommunications services and the imposition of particular competitive safeguards given the particular operator's market position).

It was also felt that national authorisation or licensing procedures would have to be open, transparent and non-discriminatory. Refusals would have to be justified (and subject to appeal) and *a priori* limitations on numbers could only be based on physical limitations, i.e. lack of frequency and not on an economic assessment of the market's capacity by the national regulator.

The draft of this directive reflects these concepts. The principles embodied in the proposed directive have been discussed in the Open Network Provision Committee with national regulatory authorities.

10. Conclusion

This proposal for a directive on a common framework for general authorisations and individual licences in the field of telecommunications services is an essential part of a general legislative reform package for the telecommunications sector, in the perspective of a balance between harmonisation and liberalisation. The current proposal will, once adopted, complement the introduction under directive .../.../EEC⁽¹¹⁾ of full competition in the provision of telecommunication services and telecommunications infrastructure in the European Union by 1 January 1998, subject to possible additional transitional periods for certain Member States of up to five years.

⁽¹⁰⁾ COM (95) 158, 3.5.1995.

⁽¹¹⁾ Commission directive amending Commission directive 90/388/EEC regarding the implementation of full competition in telecommunications markets, O.J. No L 192, 24.7.1990, p. 10.

Ehdotus
EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI
televiestintäpalveluiden yleisten lupien ja yksittäisten toimilupien
yhteisestä puitejärjestelmästä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan, 66 artiklan ja 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

toimien perustamissopimuksen 189 b artiklan menettelyn mukaisesti,

sekä katsovat, että

1. televiestintäalan tilanteen uudelleentarkastelusta ja kyseisillä markkinoilla tarvittavasta jatkokehityksestä 22 päivänä heinäkuuta 1993 tehdyssä neuvoston päätöslauselmassa⁽³⁾ ja televiestinnän infrastruktuurin vapauttamista koskevista periaatteista ja aikataulusta 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyssä neuvoston päätöslauselmassa⁽⁴⁾ sekä Euroopan parlamentin päätöslauselmissa, jotka on annettu 20 huhtikuuta 1993⁽⁵⁾, 7 huhtikuuta 1995⁽⁶⁾ ja 19 toukokuuta 1995⁽⁷⁾ tuetaan televiestintäpalveluiden ja -infrastruktuurin täydellistä vapauttamista 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä siten, että tietyille jäsenvaltioille voidaan mahdollisesti myöntää siirtymäkausia,
2. televiestinnän infrastruktuurin ja kaapelitelevisioverkkojen vapauttamista koskevaan vihreään kirjaan perustuvassa tiedonannossa vahvistetaan unionin tasolla noudatettavien periaatteiden tarve, jotta varmistetaan, että yleisten lupien ja yksittäisten toimilupien jakomenettelyt perustuvat suhteellisuusperiaatteeseen ja että ne ovat julkisia, avoimia ja tasapuolisia; televiestinnän tulevien säädöspuitteiden⁽⁸⁾ toteuttamisesta 18 päivänä syyskuuta 1995 annetussa neuvoston päätöslauselmassa tunnustetaan tämän sääntelyn toteuttamisessa unionissa avaintekijäksi se, että laaditaan toissijaisuusperiaatetta noudattaen jäsenvaltioiden yleisiä lupia ja yksittäisiä toimilupia koskevat yhteiset periaatteet, jotka perustuvat tasapuolisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin; näiden periaatteiden olisi katettava kaikki televiestintäpalvelujen tarjoamista sekä niiden tarjoamista varten tarvittavan infrastruktuurin perustamista ja/tai toimintaa varten tarvittavat luvat,

(1) EYVL N:o

(2) EYVL N:o

(3) EYVL N:o C 213, 6.8.1993, s. 1.

(4) EYVL N:o C 379, 31.12.1994, s. 4.

(5) EYVL N:o C 150, 31.5.1993, s. 39.

(6) EYVL N:o C 109, 1.5.1995, s. 310.

(7) EYVL N:o C 151, 19.6.1995, s. 479.

(8) EYVL N:o C 258, 3.10.1995, s. 1.

3. olisi luotava yhteinen järjestelmä jäsenvaltioiden myöntämille televiestintäpalveluita koskeville yleisille luville ja yksittäisille toimiluville; yhteisön oikeuden mukaan, ja erityisesti kilpailusta telepalvelumarkkinoilla 28 kesäkuuta 1990 annetun direktiivin 90/388/ETY⁽⁹⁾ mukaan, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/.../EY⁽¹⁰⁾, markkinoille pääsyä voi rajoittaa ainoastaan niukkojen voimavarojen saatavuuteen liittyvien puolueettomien, avoimien, suhteellisten ja tasapuolisten valintaperusteiden sekä kansallisten sääntelyviranomaisten täytäntöön panemien puolueettomien, avoimien ja tasapuolisten toimiluvanantomenettelyjen perusteella; kyseisessä direktiivissä esitetään myös mm. käyttömaksujen ja kauttakulkuoikeuksien periaatteet; näitä sääntöjä olisi täydennettävä ja kehitettävä käsillä olevassa tekstissä yhteisen järjestelmän määrittämiseksi,
4. toimilupiin liittyvät ehdot ovat tarpeen, jotta saavutettaisiin yleistä etua palvelevia tavoitteita televiestinnän käyttäjien hyödyksi, kuten kuluttajansuojaan liittyvät vaatimukset; perustamissopimuksen 52 ja 59 artiklan mukaisesti televiestintäalan sääntelyjärjestelmän olisi oltava yhdenmukainen sijoittautumisvapauden ja palvelujen vapaan tarjonnan periaatteiden kanssa ja siinä olisi otettava huomioon tarve helpottaa uusien palvelujen käyttöönottoa sekä teknisten parannusten laajalle levinnyt soveltaminen; tämän vuoksi yleisten lupien ja yksittäisten toimilupien jakomenettelyssä tulisi olla mahdollisimman vähän sääntelyä, jolla saavutetaan sovellettavat vaatimukset; jäsenvaltioiden ei tarvitse ottaa käyttöön tai ylläpitää lupamenettelyjä, varsinkin jos televiestintäpalveluiden tarjoamiseen ja televiestintäinfrastruktuurin perustamiseen ja/tai toimintaan ei tämän direktiivin voimaantulopäivänä sovelleta lupamenettelyä,
5. tämä direktiivi vaikuttaa siten merkittävästi uusien operaattoreiden tuloon markkinoille tietoyhteiskunnan kehittämisen kannalta,
6. jäsenvaltiot saavat määritellä ja myöntää erilaisia lupia; tämä ei saisi estää erityisesti toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita yrityksiä, määrittelemästä omia kaupallisia strategioitaan eikä erityisesti sitä, millaisia televiestintäpalveluita ja -infrastruktuureja ne haluavat tarjota, edellyttäen että yritykset noudattavat asiaa koskevaa lainsäädäntöä,
7. yhteisön laajusten televiestintäpalveluiden tuottamisen helpottamiseksi etusija tulisi asettaa sellaisille markkinoille pääsyä koskeville järjestelmille, jotka eivät edellytä lupia tai jotka perustuvat yleisiin lupiin; näitä voidaan tarvittaessa täydentää yksittäisillä toimiluvilla, joilla säännellään sellaisia asioita, joita ei voida sopivalla tavalla käsitellä yleisissä luvissa,
8. kaikki lupiin liitettävät ehdot olisi voitava perustella puolueettomasti kyseiseen palveluun liittyvillä seikoilla, ja niiden olisi oltava tasapuolisia, suhteellisia ja avoimia; luvat eivät saisi asettaa luvanhaltijoille televiestintään liittymättömiä velvoitteita; lupien avulla voidaan soveltaa yhteisön oikeudessa määrättyjä ehtoja, erityisesti avoimien verkkojen tarjoamisen osalta,
9. lupiin liittyvien ehtojen yhdenmukaistaminen helpottaisi huomattavasti televiestintäpalveluiden vapaata tarjoamista yhteisössä,

⁽⁹⁾ EYVL N:o L 192, 24.7.1990, s. 10.

⁽¹⁰⁾ EYVL N:o

10. mahdollisten maksujen, jotka määrätään yritysten maksettaviksi osana lupamenettelyjä, on perustuttava puolueettomiin, avoimiin ja tasapuolisiin perusteisiin,
11. yksittäisten toimilupamenettelyjen käyttöönotto on rajoitettava tiettyihin ennakolta määrättyihin tilanteisiin; jäsenvaltiot eivät saa *a priori* rajoittaa millään televiestintäpalveluiden alalla annettavien yksittäisten toimilupien määrää, paitsi siltä osin kuin se on tarpeen radiotaajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi,
12. jäsenvaltioiden tulee saada asettaa erityisehtoja julkisia televiestintäverkkoja tai telepalveluita tarjoaville yrityksille niiden markkina-aseman perusteella; yrityksen markkina-asemaan vaikuttavat lukuisat tekijät, kuten yrityksen osuus kyseisistä tuote- tai palvelumarkkinoista kyseisellä maantieteellisellä alueella, sen markkinoiden kokoon suhteutettu liikevaihto, sen kyky vaikuttaa markkinaoloihin, sen mahdollisuudet tavoittaa loppukäyttäjät, sen käytössä oleva rahoitus, sen kokemus tuotteiden ja palveluiden tuottamisesta kyseisillä markkinoilla; tässä direktiivissä katsotaan, että merkittävä markkina-asema on sellaisella yrityksellä, jolla on hallussaan enemmän kuin 25 % tietyistä televiestintämarkkinoista sillä jäsenvaltiossa sijaitsevalla maantieteellisellä alueella, jossa yrityksellä on lupa toimia, jos kansalliset sääntelyviranomaiset eivät katso yhteisön kilpailusääntöjen mukaisesti asian olevan toisin; kansalliset sääntelyviranomaiset voivat kuitenkin määrätä pelkästään julkisten televiestintäverkkojen ja julkisten televiestintäpalvelujen yhteenliittämisestä avoimen verkon tarjoamisen (ONP) yhteydessä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin⁽¹¹⁾ säännösten soveltamiseksi, että yritys, joka ei ylitä kyseistä markkinaosuuskynnystä, pitää hallussaan huomattavaa markkina-asemaa,
13. televiestintäpalveluilla on merkitystä sosiaalisen ja taloudellisen lähentämisen vahvistamisessa, muun muassa maailmanlaajuisen palvelun aikaansaamisen edistämisessä, erityisesti kaukaisilla ja syrjäisillä alueilla, joilla ei ole yhteyttä merelle, sekä maaseudulla ja saarilla; jäsenvaltioiden tulisi voida siten määrätä maailmanlaajuisiin palveluihin liittyviä velvoitteita yksittäisten toimilupien avulla,
14. yksittäisten toimilupien myöntämisen helpottamiseksi useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa lupaa hakeville yrityksille olisi otettava käyttöön keskitetty hakumenettely ('one-stop shopping procedure'),
15. kaikissa lupamenettelyissä olisi mukauduttava tarpeeseen osallistua Euroopan yhteisön perustamissopimuksen XII osastossa mainittujen Euroopan laajuisten televiestintäverkkojen luomiseen; tämän päämäärän saavuttamiseksi kansallisten lupamenettelyjen yhteensovittamisesta saattaa olla hyötyä yrityksille, jotka aikovat tarjota televiestintäpalveluja tai perustaa ja/tai ylläpitää televiestintäinfrastruktuuria useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa,
16. yhteisön yritysten olisi voitava nauttia tehokkaasta ja yhdenveroisesta pääsystä kolmansien maiden markkinoille ja saatava siellä osakseen samanlainen kohtelu kuin yhteisön järjestelmässä myönnetään yrityksille, jotka kyseisen kolmannen maan kansalaiset suoraan tai enemmistöomistuksella omistavat tai joiden toimintaa ne hallitsevat; Maailman kauppajärjestön televiestintää koskevissa neuvotteluissa, joiden on määrä päättyä huhtikuussa 1996, on tarkoitus päästä tasapainoiseen ja monenkeskiseen sopimukseen,

⁽¹¹⁾ EYVL N:o

joka takaisi yhteisön operaattoreille tehokkaan ja yhteisön järjestelmän kanssa vertailukelpoisen pääsyn kolmansien maiden markkinoille,

17. olisi perustettava komissiota avustava neuvoa-antava komitea,
18. on asianmukaista säätää erityismenettelystä tässä direktiivissä esitettyjen periaatteiden toteuttamisen helpottamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita käytettävissä olevia menettelyjä yhteisön oikeuden soveltamisen varmistamiseksi,
19. tämän direktiivin tulokset olisi aikanaan arvioitava televiestintäalan ja Euroopan laajuisten tietoverkkojen kehittymisen sekä tässä direktiivissä säädetyistä yhdenmukaistamismenettelyistä ja keskitetyistä hakumenettelyistä saatavien kokemusten perusteella, ja
20. kilpailunpuitteiden, erityisesti direktiivin 90/388/ETY, täydellisen toteuttamisen perusteella ja sen olennaisen tavoitteen saavuttamiseksi, että varmistetaan televiestintäalan sisämarkkinoiden kehitys ja erityisesti televiestintäpalveluiden ja -infrastruktuurin vapaa tarjonta koko yhteisössä, tämän direktiivin antaminen edistää merkittävästi kyseisen tavoitteen saavuttamista; jäsenvaltioiden olisi erityisesti kansallisten sääntelyviranomaistensa kautta toteutettava tämä yhteinen järjestelmä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I JAKSO. SOVELTAMISALA, MÄÄRITELMÄT JA PERIAATTEET

1 artikla

Soveltamisala ja tavoite

Tämä direktiivi koskee lupien myöntämiseen liittyviä menettelyjä televiestintäpalvelujen tuottamiseksi sekä näihin lupiin liittyviä ehtoja.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan
 - a) '*luvalla*' mitä tahansa 'yleistä lupaa' tai 'yksittäistä toimilupaa', sellaisina kuin ne määritellään jäljempänä:
 - '*yleisellä luvalla*' mitä tahansa lupaa, jolla sallitaan yritysten tarjota televiestintäpalveluja ja tarvittaessa perustaa ja/tai ylläpitää näiden palvelujen tarjoamisessa tarvittavia infrastruktuureja, riippumatta siitä, säännelläkö lupaa jotain tiettyä luokkaa koskevalla toimiluvalla vai yleisellä lailla ja siitä, vaatiiko sen sääntely rekisteröintiä,
 - '*yksittäisellä toimiluvalla*' toimilupaa, jonka kansallinen sääntelyviranomaisen myöntää ja joka antaa yleisen luvan alaisuudessa toimivalle yritykselle erityisoikeuksia tai joka asettaa kyseisen yrityksen toiminnalle erityisvelvoitteita, jolloin yritys ei saa harjoittaa kyseisiä oikeuksia, ennen kuin se on saanut kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksen,

- b) *'kansallisella sääntelyviranomaisella'* kaikkia toimielimiä, jotka lain ja itsenäisen toimintansa perusteella ovat riippumattomia kaikista televiestintäorganisaatioista ja joille jokin jäsenvaltio on antanut tehtäväksi lupien myöntämisen ja lupaehtojen täyttämisen valvonnan,
 - c) *'keskitetyllä hakumenettelyllä'* järjestelyä, jolla helpotetaan yksittäisten toimilupien saamista useammalta kuin yhdeltä kansalliselta sääntelyviranomaiselta ja joka perustuu yhdessä paikassa suoritettavaan yhdenmukaistettuun lupamenettelyyn,
 - d) *'olennaisilla vaatimuksilla'* niitä yleisen edun vaatimia muita kuin taloudellisia syitä, joiden vuoksi jäsenvaltio voi asettaa ehtoja televiestintäverkkojen perustamiselle ja/tai toiminnalle tai televiestintäpalveluiden tarjoamiselle. Tällaisia rajoitettuja syitä ovat verkkotoimintojen turvallisuus, tietoverkkojen yhtenäisyyden ylläpito, ja tarvittaessa palvelujen yhteentoimivuuden takaaminen, tietosuojaa, ympäristönsuojelu, kaupunki- ja maaseutusuunnittelun tavoitteet sekä taajuuksien tehokas hyväksikäyttö ja haitallisen häirinnän välttäminen radiotaajuuksia käyttävien televiestintäjärjestelmien ja satelliittiyhteyksiä tai maanpäällisiä teknisiä järjestelmiä käyttävien televiestintäjärjestelmien välillä. Tietosuojaan voi kuulua henkilötietojen suojaaminen, siirrettävän ja säilytettävän tiedon luottamuksellisuuden sekä yksityisyyden suoja,
 - e) *'televiestintäpalveluilla'* palveluja, joiden tarjoaminen koostuu kokonaan tai osittain televiestintäverkkojen signaalien lähettämisestä ja/tai reitittämisestä,
 - f) *'julkisella televiestintäpalvelulla'* yleisölle saatavilla olevaa televiestintäpalvelua,
 - g) *'maailmanlaajuisella palvelulla'* määriteltyä erityislaatuista vähimmäispalvelua tai palvelusarjaa, joka on kaikkien käyttäjien saatavissa kaikkialla ja kansallisten erityisolosuhteiden kannalta kohtuulliseen hintaan,
2. Muita neuvoston direktiivissä 90/387/ETY⁽¹²⁾ telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteenliittämistä koskevassa direktiivissä annettuja määritelmiä sovelletaan soveltuvin osin tähän direktiiviin.

3 artikla

Lupia koskevat periaatteet

1. Jos jäsenvaltio tekee televiestintäpalvelun tarjoamisen luvanvaraiseksi, luvan myöntämisen ja siihen liitettävien ehtojen täytyy noudattaa tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa määriteltyjä periaatteita.
2. Lupiin saa sisältyä ainoastaan liitteessä I lueteltuja ehtoja. Lisäksi kyseisten ehtojen on oltava puolueettomasti perusteltavissa kyseiseen palveluun liittyvillä seikoilla sekä tasapuolisia, suhteellisia ja avoimia.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että televiestintäpalveluita voi tarjota joko ilman lupaa tai perustuen yleisiin lupiin, joita voidaan tarvittaessa täydentää oikeuksilla ja velvollisuuksilla, jotka edellyttävät hakemusten tapauskohtaista arviointia ja joista seuraa yhden tai useamman yksittäisen toimiluvan myöntäminen. Jäsenvaltiot voivat vaatia yksittäisen

⁽¹²⁾ EYVL N:o L 192, 24.7.1990, s.1.

toimiluvan ainoastaan siltä osin kun luvanhaltija pääsee hyödyntämään niukkoja aineellisia tai muita voimavaroja tai kun siihen kohdistuu erityisvelvollisuuksia tai erityisoikeuksiin perustuvia etuja III jakson määräysten mukaisesti.

II JAKSO. YLEISET LUVAT

4 artikla

Yleisiin lupiin liittyvät ehdot

1. Jos jäsenvaltiot asettavat televiestintäpalvelut kuuluvaksi yleisten lupien alaisuuteen, ehdot, jotka voidaan tarvittaessa liittää lupiin, vahvistetaan liitteen I 2 ja 3 kohdassa. Tällaisten lupien myöntämisen on oltava mahdollisimman helppo menettely, jolla voidaan täyttää liitteen I 2 ja 3 kohdassa asetetut asiaa koskevat välttämättömät sekä julkisen edun vaatimukset.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiin lupiin liittyvät ehdot julkaistaan sopivalla tavalla, jotta ehdoista kiinnostuneet saavat tiedot helposti käsiinsä. Sen jäsenvaltion, jota asia koskee, on viitattava kyseisen tiedon julkaisemiseen virallisessa lehdessään.
3. Kun jäsenvaltiot muuttavat yleisiin lupiin liittyviä ehtoja, niiden on ilmoitettava aikomuksestaan sopivalla tavalla ja annettava asiasta kiinnostuneille mahdollisuus ilmaista kantansa aiottuihin muutoksiin.

5 artikla

Yleisten lupien menettelyt

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää sellaista yritystä tarjoamasta suunnittelemaansa televiestintäpalvelua, joka noudattaa yleiselle luvalla 4 artiklan mukaisesti asetettuja sovellettavia ehtoja.
2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että yleisen luvan saaneen yrityksen on ennen televiestintäpalvelun aloittamista ilmoitettava aikomuksestaan kansalliselle sääntelyviranomaiselle ja annettava sille kaikki kyseiseen palveluun liittyvä tieto, joka on tarpeen 4 artiklan mukaisten sovellettavien ehtojen noudattamisen varmistamiseksi. Yritykselle voidaan asettaa enintään kahden viikon mittainen odotusaika, jota ennen se ei saa aloittaa yleisen luvan alaisen palvelun tarjoamista.
3. Jos yleisen luvan haltija ei noudata 4 artiklan mukaisesti yleiselle luvalla asetettuja ehtoja, kansallinen sääntelyviranomainen voi ilmoittaa kyseiselle yritykselle, ettei se ole oikeutettu yleiseen lupaan. Kansallisen sääntelyviranomaisen on annettava kyseiselle yritykselle kohtuullinen aika ja mahdollisuus ilmaista kantansa ehtojen soveltamisesta ja korjata mahdolliset rikkeet. Jos kyseinen yritys ei korjaa rikkeitä, kansallisen sääntelyviranomaisen on vahvistettava päätöksensä ja ilmoitettava päätöksensä perusteet kyseiselle yritykselle viikon kuluessa päätöksen tekemisestä. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön valitusmenettely, jonka mukaan kyseisestä päätöksestä voi valittaa kansallisesta sääntelyviranomaisesta riippumattomalle toimielimelle.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiin lupiin liittyviä menettelyjä koskevat tiedot julkaistaan sopivalla tavalla, jotta kyseiset tiedot ovat helposti saatavissa. Sen jäsenvaltion, jota asia koskee, on virallisessa lehdessä viitattava kyseisen tiedon julkaisemiseen.

6 artikla

Yleisistä luvista perittävät maksut

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla lupamenettelyjen osana yrityksiltä perittävillä maksuilla pyritään ainoastaan kattamaan sovellettavan yleisen lupamenettelyn toteuttamisesta aiheutuvat hallintokulut.
2. Maksut, niiden perusteet ja kaikki niihin tulevat muutokset on julkaistava sopivalla ja riittävän yksityiskohtaisella tavalla, jotta niitä koskeva tieto on helposti saatavilla.

III JAKSO. YKSITTÄISET TOIMILUVAT

7 artikla

Soveltamisala

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia televiestintäpalvelujen, mukaan lukien liitteessä II mainittujen palvelujen, yleisiin lupiin liittyvien ehtojen lisäksi yksittäisiä toimilupia, joilla asetetaan liitteen I 4 kohdassa lueteltuja velvoitteita, vain seuraaviin tarkoituksiin:
 - a) myönnettäessä luvanhaltijalle pääsy tiettyihin radiotaajuuksiin tai numeroihin;
 - b) annettaessa luvanhaltijalle erioikeus pääsyyn yleiselle tai yksityiselle maa-alueelle;
 - c) myönnettäessä luvanhaltijalle oikeus hoitaa julkista televiestintäinfrastruktuuria yhteisön ja kolmansien maiden välillä;
 - d) asetettaessa luvanhaltijalle velvoitteita, jotka liittyvät pakollisten julkisten televiestintäpalvelujen tarjoamiseen;
 - e) asetettaessa yhteisön kilpailusääntöjen mukaisesti erityisvelvoitteita luvanhaltijalle, jolla on huomattava markkina-asema julkisten televiestintäverkkojen ja televiestintäpalveluiden tarjoamisessa;
2. Yritykset, jotka haluavat tarjota sellaisia palveluja, jotka eivät vielä kuulu yleisen luvan piiriin ja joita ei saa tarjota ilman lupaa, tai jotka haluavat nauttia sovellettaviin yleisiin lupiin kuulumattomista lisäoikeuksista, voivat hakea yksittäistä toimilupaa.
3. Edellä 2 kohdassa mainituissa tilanteissa jäsenvaltioiden on mahdollisimman pian joko sallittava kyseisen palvelun tarjoaminen tai kyseisen infrastruktuurin perustaminen ja/tai toiminta ilman eri lupaa, taikka otettava käyttöön soveltuvat II jakson mukaiset yleiset luvat.

8 artikla

Yksittäisiin toimilupiin liitettävät ehdot

1. Ehdot, jotka voidaan tarvittaessa liittää yksittäisiin toimilupiin, luetellaan liitteen I 4 kohdassa.

Edellä tarkoitetut ehdot koskevat ainoastaan tilanteita, joissa 7 artiklan mukaisesti yksittäisen toimiluvan myöntäminen on perusteltua.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin liittää sovellettavien yleisten lupien ehtoja yksittäisiin toimilupiin.

2. Myönnettyjä oikeuksia ja mitään yleisiin lupiin liittyviä ehtoja ei saa muuttaa myöntämällä yksittäinen toimilupa, paitsi puolueettomasti oikeutetuissa tapauksissa ja suhteellisuus huomioon ottaen.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksittäisiin toimilupiin liitettäviä ehtoja koskevat tiedot julkaistaan sopivalla tavalla, jotta tiedot ovat helposti saatavilla. Sen jäsenvaltion, jota asia koskee, on virallisessa lehdessä viitattava kyseisen tiedon julkaisemiseen.

9 artikla

Yksittäisten toimilupien myöntämismenettelyt

1. Jos jäsenvaltio myöntää yksittäisiä toimilupia, sen on varmistettava, että yksittäisten toimilupien menettelyä koskevat tiedot julkaistaan sopivalla tavalla, jotta niitä koskevat tiedot ovat helposti saatavilla. Sen jäsenvaltion, jota asia koskee, on virallisessa lehdessä viitattava kyseisen tiedon julkaisemiseen.
2. Edellä 7 artiklan 2 kohdassa mainituissa tilanteissa jäsenvaltiot voivat myöntää yksittäisen toimiluvan ennen 1 kohdan mukaisen menettelyn loppuun saattamista.
3. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää yksittäisiä toimilupia, sen täytyy
 - myöntää yksittäiset toimiluvat julkisen, tasapuolisen ja avoimen menettelyn mukaisesti ja tämän vuoksi alistaa kaikki hakijat samaan menettelyyn, ellei tästä poikkeamiseen ole puolueetonta syytä, ja
 - asettaa kohtuulliset määräajat ja muun muassa ilmoittaa hakemusta koskeva päätös hakijalle mahdollisimman pian, viimeistään kuuden viikon kuluttua hakemuksen vastaanottamisesta.
4. Jokaisella yrityksellä, joka täyttää jäsenvaltioiden tämän direktiivin asiaa koskevien säännösten mukaisesti päättämät ja julkaisemat ehdot, on oikeus saada yksittäinen toimilupa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan 1 kohdan soveltamista.
5. Jos yksittäisen toimiluvan haltija ei noudata jotain tämän direktiivin kyseistä asiaa koskevien säännösten mukaista luvan ehtoa, kansallinen sääntelyviranomainen voi peruuttaa yksittäisen toimiluvan joko pysyvästi tai väliaikaisesti. Kansallisen sääntelyviranomaisen on annettava asianomaiselle yritykselle kohtuullinen mahdollisuus ilmaista kantansa ehtojen soveltamisesta ja korjata rikkeet. Jos kyseinen yritys ei korjaa rikkeitä, kansallinen sääntelyviranomainen vahvistaa päätöksensä ja ilmaisee päätöksensä syyt, joista on tiedotettava kyseiselle yritykselle viikon kuluessa päätöksen tekemisestä.
6. Jäsenvaltioiden, jotka kieltäytyvät myöntämästä yksittäisiä toimilupia tai peruuttavat taikka keskeyttävät niitä, on ilmoitettava päätöksensä perusteet. Jäsenvaltioiden on säädettävä sopivasta valitusmenettelystä, jonka avulla edellä mainituista kieltäytymisistä, peruuttamisista ja keskeyttämisistä voi valittaa kansallisesta sääntelyviranomaisesta riippumattomalle toimielimelle.

10 artikla

Yksittäisten toimilupien määrän rajoittaminen

1. Jäsenvaltiot voivat *a priori* rajoittaa jollekin televiestintäpalveluluokalle myönnettävien yksittäisten toimilupien määrää vain siltä osin, kuin tämä on tarpeen radiotaajuuksien tehokkaan hyödyntämisen takaamiseksi ja noudattaen yhteisön kilpailusääntöjä.
2. Jos jäsenvaltio aikoo rajoittaa myönnettävien yksittäisten toimilupien määrää, sen on
 - otettava asiaan kuuluvalla tavalla huomioon tarve helpottaa kilpailua ja tarjota käyttäjille mahdollisimman suuri hyöty,
 - annettava asiasta kiinnostuneille mahdollisuus ilmaista kantansa rajoituksista,
 - julkaistava päätöksensä rajoittaa yksittäisten toimilupien määrää ja ilmoitettava päätöksensä perusteet,
 - tarkistettava rajoituksia kohtuullisin väliajoin,
 - kehotettava asiasta kiinnostuneita hakemaan toimilupia.
3. Jäsenvaltioiden on myönnettävä yksittäiset toimiluvat puolueettomien, yksityiskohtaisten, avoimien, suhteellisten ja tasapuolisten valintaperusteiden mukaisesti. Kaikissa valinnoissa on otettava asiaan kuuluvalla tavalla huomioon tarve helpottaa kilpailun kehittämistä ja taata käyttäjille mahdollisimman suuri hyöty.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valintaperusteita koskeva tieto julkaistaan sopivalla tavalla, jotta tieto on helposti saatavilla. Sen jäsenvaltion, jota asia koskee, on virallisessa lehdessä viitattava kyseisen tiedon julkaisemiseen.

4. Jos jäsenvaltio omasta aloitteestaan tai yritykseltä saamansa pyynnön johdosta joko tämän direktiivin voimaantulopäivänä tai sen jälkeen katsoo, että yksittäisten toimilupien määrää voidaan lisätä, sen on julkaistava tämä tieto ja kehotettava yrityksiä hakemaan lisätoimilupia.

11 artikla

Yksittäisistä toimiluvista perittävät maksut

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla lupamenettelyjen osana yrityksiltä perittävillä maksuilla pyritään ainoastaan kattamaan sovellettavan yksittäisen toimiluvan toteuttamisesta aiheutuvat hallintokulut. Maksut, niiden perusteet ja kaikki niihin tulevat muutokset on julkaistava sopivalla ja riittävän yksityiskohtaisella tavalla, jotta niitä koskeva tieto on helposti saatavilla.

Jos voimavarat ovat niukat, jäsenvaltiot voivat lisäksi sallia kansallisten sääntelyviranomaistensa periä tasapuolisella tavalla maksu yksittäisen toimiluvan myöntämisestä. Tässä maksussa on otettava huomioon tarve käyttää näitä resursseja mahdollisimman tehokkaasti sekä ottaa käyttöön ja kehittää uusia palveluja sekä kilpailua.

IV JAKSO. TIETOLIIKENNEPALVELUJEN TARJOAMINEN KOKO YHTEISÖSSÄ

12 artikla

Periaate

Jäsenvaltioiden on lupamenettelyjä laatiessaan ja soveltaessaan helpotettava jäsenvaltioiden välistä televiestintäpalvelujen tarjoamista.

13 artikla

Lupamenettelyjen yhteensovittaminen

1. Yritys, joka aikoo tarjota televiestintäpalveluja tai perustaa televiestintäinfrastruktuureja useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, voi pyytää kyseisten maiden kansallisia sääntelyviranomaisia yhteensovittamaan lupamenettelynsä, jotta tarvittavat luvat myönnettäisiin pääasiassa samoilla ehdoilla.
2. Jos kyseinen yritys ei pysty hankkimaan tarvittavia lupia yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tässä direktiivissä säädetyssä määräajassa tai jos näiden jäsenvaltioiden lupaehdoissa on huomattavia eroja, sovelletaan jäljempänä 3 ja 4 kohdassa mainittua menettelyä.
3. Yritys voi saattaa asian 16 artiklassa mainitun komitean käsiteltäväksi.

Jos kyseisen televiestintäkomitean puheenjohtaja katsoo, että asiaa on syytä tutkia tarkemmin, hän kutsuu mahdollisimman pian koolle työryhmän, johon kuuluu vähintään kaksi kyseisen komitean jäsentä ja yksi asiaan koskevan kansallisen sääntelyviranomaisen edustaja. Työryhmä määrittelee kantansa kolmen kuukauden kuluessa.

5. Edellä 3 kohdan menettelyn mukaisesti sovittu kanta muodostaa perustan ratkaisulle, jonka kyseisen jäsenvaltion on pantava täytäntöön viipymättä. Jos kannasta ei päästä sopimukseen tai jos kantaa ei panna täytäntöön kohtuullisen ajan kuluessa, joka on poikkeustapauksia lukuun ottamatta enintään kaksi kuukautta, asian selvittämiseksi on toteutettava 17 artiklassa säädetyt menettelyn mukaiset toimenpiteet.

14 artikla

Yhdenmukaistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä II luetellut televiestintäpalvelujen luokat voidaan tarjota joko ilman eri lupaa tai yleisen luvan perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta myöntää lupia lisäpalveluille.
2. Liitteessä II lueteltujen televiestintäpalvelujen tarjoamista koskeviin yleisiin lupiin liittyvät ehdot ja yleisten lupien ja yksittäisten toimilupien myöntämismenettelyt sekä lupamaksujen suuruuden määrittämismenettelyt on yhdenmukaistettava aina tarvittaessa.

Ehtojen ja menettelyjen yhdenmukaistamisella on pyrittävä kehittämään mahdollisimman helppo menettely, jolla varmistetaan asiaa koskevien välttämättömien vaatimusten ja muiden liitteen I 2 ja 3 kohdissa vahvistettujen yleisen edun mukaisten vaatimusten täytyminen.

Yhdenmukaistamisella pyritään lisäksi tasapainottamaan luvanhaltijoiden oikeudet ja velvollisuudet.

3. Komissio antaa 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti toimeksiantoja CEPT/ECTRA:lle (telehallintojen yhteistyökomitea) ja CEPT/ERC:lle (radioviestintäkomitea) tai muille sopiville yhdenmukaistamiselimille. Näissä toimeksiannoissa määritetään suoritettavat tehtävät ja yhdenmukaistettavien yleisten lupien luokat ja vahvistetaan aikataulu yhdenmukaistettujen ehtojen ja menettelyjen valmistelua varten. Päätös tehdään 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, ja siinä määrätään, että kyseiset televiestintäpalvelut voidaan tarjota yhdenmukaistetun lupamenettelyn perusteella.
4. Edeltävän 3 kohdan säännökset raukeavat 1 päivänä tammikuuta 2001, ellei komissio siihen mennessä ole ehdottanut niiden ennallaan säilyttämistä tai muuttamista 22 artiklassa tarkoitetussa kertomuksessa.

15 artikla

Keskitetty hakumenettely yksittäisiä toimilupia varten

1. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet keskitetyn hakumenettelyn tarjoamiseksi yksittäisiä toimilupia varten, laatien muun muassa järjestelmän sen teknistä hallintoa varten, 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Tällaisia järjestelmiä koskevat tiedot julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.
2. Keskitettyssä hakumenettelyssä on noudatettava seuraavia ehtoja:
 - a) keskitetty hakumenettely on avoin kaikille palvelujen tarjoajille, jotka haluavat tarjota televiestintäpalveluita yhteisössä,
 - b) hakemukset ja/tai ilmoitukset voidaan toimittaa yhteen paikkaan yhteisössä, ja on määrätty yksi tai useampi elin, jonne hakemukset ja/tai ilmoitukset voi jättää. Hakemuksiin voidaan tarvittaessa liittää taajuuksien yhteensovittamista, toimipaikan hyväksyttämistä ja/tai nimien, numeroiden tai osoitteiden myöntämistä ja rekisteröintiä koskevia pyyntöjä,
 - c) seitsemän päivän kuluessa hakemuksen virallisesta vastaanottamisesta hakemuksen vastaanottaneen elimen on toimitettava hakemus (hakemukset) ja/tai ilmoitus (ilmoitukset) kyseiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle,
 - d) kyseisten kansallisten sääntelyviranomaisten on päätettävä luvan myöntämisestä kuuden viikon kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta; niiden on ilmoitettava päätöksestä hakijalle sekä hakemuksen vastaanottaneelle elimelle viikon kuluessa vastaanottamisesta,
 - e) kansallisten sääntelyviranomaisten on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä tiettyjen palvelujen osalta kaupallisista syistä lyhentämään d kohdassa säädettyä kuuden viikon määräaikaa,
 - f) keskitetyn hakumenettelyn kautta tehtyihin yksittäisten toimilupien hakemuksiin sovelletaan 9 artiklaa,

- g) hakemuksia ja/tai ilmoituksia vastaanottavan elimen on annettava komissiolle vuosittain keskitetyn lupamenettelyn toiminnasta kertomus, johon on erityisesti kuuluttava tietoja evätyistä hakemuksista ja ilmoituksia koskevista vastaväitteistä.

V JAKSO. EUROOPAN UNIONIN TELEVIESTINTÄKOMITEA (EUTC)

16 artikla

Euroopan unionin televiestintäkomitean perustaminen

Komissiota avustaa neuvoa-antava komitea, joka koostuu jäsenvaltioiden kansallisista sääntelyviranomaisista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja. Komiteaa kutsutaan Euroopan unionin televiestintäkomiteaksi (European Union Telecommunications Committee, EUTC), josta jäljempänä käytetään nimitystä 'komitea'.

17 artikla

Euroopan unionin televiestintäkomitean menettelytavat

1. Komission edustaja toimittaa komitealle luonnoksen toteutettavista toimenpiteistä.

Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa luonnoksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Komitean lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komissio ottaa huomioon komitean antaman lausunnon mahdollisimman tarkoin. Komissio ilmoittaa komitealle, millä tavalla sen lausunto on otettu huomioon.

2. Komissio ilmoittaa tarvittaessa komitealle televiestintäorganisaatioiden, käyttäjien, kuluttajien, valmistajien, palvelujen tarjoajien ja ammattiyhdistysten kanssa käymiensä säännöllisesti tapahtuvien neuvottelujen tuloksista.

Lisäksi komitea edistää yhteisön televiestintäpolitiikan mukaisesti jäsenvaltioiden välistä sekä jäsenvaltioiden ja komission välistä tietojen vaihtoa televiestintäpalveluiden lupamenettelyjä koskevan lainsäädännön tilanteesta ja kehityksestä.

VI JAKSO. YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

18 artikla

Kolmannet maat

1. Jotta varmistettaisiin tehokas ja vertailukelpoinen pääsy kolmansien maiden markkinoille yhteisön yritysten eduksi, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tietoonsa tulleista yleisistä vaikeuksista, joita yhteisön yritykset ovat *de jure* tai *de facto* kohdanneet lupien hankkimisessa ja luvanhaltijana toimimisessa kolmansissa maissa. Jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava, että kaupalliset tiedot pysyvät luottamuksellisina.

2. Aina kun komissio toteaa, että jokin kolmas maa ei myönnä yhteisön yrityksille vastaavia lupaoikeuksia kuin mitkä yhteisö myöntää kyseisen kolmannen maan yrityksille, komissio voi toimittaa neuvostolle ehdotuksen sopivasta neuvotteluvaltuutuksesta, jotta yhteisön yrityksille saataisiin vastaavat oikeudet. Neuvosto päättää asiasta määränemistöllä.
3. Edellä 2 kohdan kaltaisissa tapauksissa komissio voi milloin tahansa ehdottaa, että neuvosto vapauttaa yhden tai useamman jäsenvaltion velvoitteista, joita niillä tämän direktiivin nojalla on kyseisen kolmannen maan yrityksiä kohtaan. Komissio voi tehdä tällaisen ehdotuksen joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä. Neuvosto päättää asiasta määränemistöllä mahdollisimman pian.
4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan nojalla toteutetut toimenpiteet eivät rajoita mitään televiestintäverkkojen ja -palvelujen vapauttamista koskevissa kansainvälisissä sopimuksissa yhteisölle asetettuja velvoitteita.

19 artikla *Luottamuksellisuus*

1. Komissio ja kansalliset sääntelyviranomaiset eivät saa paljastaa mitään tietoja, jotka ovat salassapitovelvollisuuden alaisia.
2. Edellä 1 kohdan säännökset eivät estä sellaisia lupaehtoja koskevien tietojen julkaisemista, jotka eivät sisällä luottamuksellisia tietoja.

20 artikla *Ilmoittaminen*

1. Direktiivissä 90/388/ETY vaadittujen tietojen lisäksi jäsenvaltioiden on annettava komissiolle seuraavat tiedot:
 - kansallisten lupien myöntämiseen valtuutettujen viranomaisten ja toimielinten nimet ja osoitteet,
 - kaikki kansallisia lupamenettelyjä koskevat tiedot; mukaan lukien lupiin liittyvät ehdot ja menettelyt sekä erityisesti selvitys siitä tarvitaanko lupaa ja mitkä palvelut edellyttävät yksittäisiä toimilupia ja millä perusteilla hakemuksia arvioidaan,
 - televiestintäpalveluja koskevat yleiset kansalliset säännökset.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kaikista 1 kohdan mukaisissa tiedoissa tapahtuneista muutoksista kahden viikon kuluessa muutosten voimaantulosta.
3. Komissio voi joko jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tutkia kansallisessa luvassa määrättyjä ehtoja, perusteita ja/tai menettelyjä, erityisesti sen varmistamiseksi, että ne ovat oikeutettuja ja noudattavat suhteellisuusperiaatetta. Komissio päättää kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, voiko jäsenvaltio jatkaa kyseisen menettelyn soveltamista. Komissio ilmoittaa päätöksestään neuvostolle ja jäsenvaltioille.

21 artikla

Direktiivin voimaantulopäivänä voimassa olevat luvat

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet saattaakseen tämän direktiivin voimaantulopäivänä voimassa olevat luvat tämän direktiivin säännösten mukaisiksi ennen 1 päivää tammikuuta 1999. Velvoitteet, joita ei ole saatettu tämän direktiivin säännösten mukaisiksi mainittuun päivään mennessä, lakkaavat olemasta voimassa. Perustelluissa tapauksissa komissio voi pyynnöstä myöntää jäsenvaltioille lykkäystä tämän artiklan säännösten noudattamisesta.

22 artikla

Tarkistusmenettelyt

1. Kaikki muutokset, joita on tarpeen tehdä liitteiden sisällön mukauttamiseksi uuteen tekniikan kehitykseen ja sopiviin käytännön menettelyihin, määritetään 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
2. Komissio arvioi ennen 1 päivää tammikuuta 2000 Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavan kertomuksen perusteella, onko tämän direktiivin säännösten muuttaminen tarpeen. Kertomukseen on sisällyttävä saatujen kokemusten perusteella laadittu arvio siitä, tarvitseeko sääntelyrakenteita kehittää edelleen lupien osalta, erityisesti yhdenmukaistamisen ja Euroopan laajuisten palveluiden ja verkkojen kehittämisen osalta.
3. Komissio tekee ennen 1 päivää tammikuuta 1999 kertomuksen yhteisön yritysten pääsymahdollisuussitakolmansienmaidentelevisiintämarkkinoille. Tarvittaessakomissio voi esittää 18 artiklassa tarkoitettuja ehdotuksia.

23 artikla

Lykkäys

Jos jäsenvaltiot, joiden televiestintäverkot eivät ole kovin kehittyneitä, käyttävät hyväkseen niille direktiivin 90/388/ETY mukaisesti myönnettyä lykkäystä, joka koskee velvoitetta poistaa puhelinliikenteen ja julkisten televiestintäverkkojen pitoa koskevat erityis- tai yksinoikeudet, niille myönnetään pyynnöstä tarvittavien rakennemuutosten saavuttamiseksi vastaava lykkäys tämän direktiivin 7 artiklan 1 kohdan, 10 artiklan 1 kohdan ja 21 artiklan säännösten soveltamisesta puhelinliikenteen ja julkisten televiestintäverkkojen tarjoamisen osalta.

Jos jäsenvaltiot, joiden verkot ovat hyvin pieniä, käyttävät hyväkseen niille direktiivin 90/388/ETY mukaisesti myönnettyä lykkäystä, joka koskee velvoitetta poistaa puhelinliikenteen ja julkisten televiestintäverkkojen pitoa koskevat erityis- tai yksinoikeudet, niille myönnetään pyynnöstä tarvittavien rakennemuutosten saavuttamiseksi vastaava lykkäys tämän direktiivin 7 artiklan 1 kohdan, 10 artiklan 1 kohdan ja 21 artiklan säännösten soveltamisesta puhelinliikenteen ja julkisten televiestintäverkkojen osalta.

24 artikla

Direktiivin täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1997 ja ilmoitettava siitä välittömästi komissiolle.

Jäsenvaltioiden hyväksyessä kyseiset toimet/säädökset, niissä tai niiden virallisen julkaisemisen yhteydessä on viitattava tähän direktiiviin. Jäsenvaltiot päättävät itse kyseistä viittausta koskevista menettelytavoista.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo Euroopan unionin televiestintäkomitean edustajista kahden kuukauden kuluessa tämän direktiivin julkaisemisesta.

25 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

26 artikla

Direktiivin kohderyhmä

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä,

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Ehdot, jotka voidaan liittää toimilupiin

1. Kaikkien toimilupiin liitettävien ehtojen on oltava komission direktiivin 90/388/EY⁽¹⁾ ja sen muutosten mukaisia, erityisesti sitä muuttavien direktiivien 94/46/EY⁽²⁾, 95/.../EY⁽³⁾, 95/.../EY⁽⁴⁾ ja 95/.../EY⁽⁵⁾ mukaisia.
2. **Ehdot, joita voidaan perustelluissa tapauksissa liittää kaikkiin lupiin suhteellisuusperiaatteen mukaisesti**
 - 2.1. Ehdot, joiden tarkoitus on varmistaa asiaa koskevien välttämättömien vaatimusten noudattaminen
 - 2.2. Sellaisten tietojen antaminen, joita voidaan kohtuullisesti vaatia sovellettujen ehtojen noudattamisen varmistamiseksi.
3. **Erityisehdot, jotka voidaan perustelluissa tapauksissa liittää julkisten televiestintäpalveluiden tarjoamista ja niiden tarjoamisessa käytettäviä infrastruktuureja koskeviin yleisiin lupiin suhteellisuusperiaatteeseen mukaisesti.**
 - 3.1 Käyttäjien suojaamiseen liittyvät avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelinliikenteeseen⁽⁶⁾ annetussa direktiivissä säädetyt ja tämän liitteen 1 kohdan mukaan kuluttajansuojaan liittyvät ehdot, jotka liittyvät erityisesti
 - tavanomaisen kuluttajasopimuksen hyväksyttämiseen ennakolta kansallisilla sääntelyviranomaisilla,
 - eritellyn ja tarkan laskutuksen ylläpitoon,

⁽¹⁾ Komission direktiivi 90/388/ETY, kilpailusta telepalvelumarkkinoilla, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1990, EYVL N:o L 192, 24.7.1990, s. 10.

⁽²⁾ Komission direktiivi, direktiivien 88/301/ETY ja 90/388/ETY muuttamisesta erityisesti satelliittiviestinnän osalta, annettu 13 päivänä lokakuuta 1994, EYVL N:o 268, 19.10.1994, s.15.

⁽³⁾ Komission direktiivi, direktiivin 90/388/ETY muuttamisesta kaapelitelevisioverkkojen käyttörajoitusten poistamisen osalta jo vapautettujen televiestintäpalvelujen tarjoamiseksi, annettu 18 päivänä lokakuuta 1995, K(95) 2422 lopullinen.

⁽⁴⁾ Komission direktiivi direktiivin 90/388/ETY muuttamisesta matkaviestinnän ja henkilökohtaisen viestinnän osalta, EYVL N:o C 197, 1.8.1995, s. 5.

⁽⁵⁾ Luonnos komission direktiiviksi täydellisen kilpailun toteuttamisesta televiestintämarkkinoilla annetun direktiivin 90/388/ETY muuttamisesta, EYVL N:o C 263, 10.10.1995, s. 6.

⁽⁶⁾ Komission ehdotus direktiiviksi avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelinliikenteeseen, KOM(94) 689 lopullinen, EYVL N:o C 122, 18.5.1995, s. 4, ja neuvoston 12 päivänä heinäkuuta 1995 antama yhteinen kanta ehdotukseen.

- riitojen sovittelumenettelyn tarjoamiseen,
 - palvelujen saantiin liittyviin ehtoihin kuten tariffeihin, laatuun ja palvelun saatavuuteen tulleiden muutosten julkaisemiseen ja riittävään tiedottamiseen.
- 3.2 Osallistuminen maailmanlaajuisista palveluista aiheutuviin kuluihin yhteenliittämistä koskevan direktiivin⁽⁷⁾ mukaisesti.
- 3.3. Maailmanlaajuisten hakemistopalveluiden tarjoamisessa tarvittavien asiakastiedostojen luovuttaminen.
- 3.4. Häätäpalveluiden tarjoaminen.
- 3.5. Vammaisille tarkoitettut erityisjärjestelyt.
- 3.6. Yhteenliittämistä koskevat ehdot yhteenliittämistä koskevan direktiivin⁽⁸⁾ ja yhteisön oikeuteen sisältyvien velvollisuuksien mukaisesti.
- 3.7. Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa ja erityisesti sen 36 ja 56 artiklassa tunnustettuja, yleisen edun kannalta merkittäviä vaatimuksia, erityisesti julkista moraalista ja yleistä turvallisuutta koskevat ehdot.
- 4. Yksittäisiin toimituksiin mahdollisesti liitettävät erityisehdot, joita noudatetaan perustelluissa tapauksissa suhteellisuusperiaatteen mukaisesti.**
- 4.1. Numerointioikeuksien myöntämiseen liittyvät erityisehdot (kansallisten numerointijärjestelmien noudattaminen).
- 4.2. Radiotaajuuksien myöntämiseen liittyvät erityisehdot.
- 4.3. Niukkojen voimavarojen käyttöön liittyvät erityiset vaatimukset ympäristön hoidossa sekä kaupunkien ja maaseudun suunnittelussa.
- 4.4. Enimmäiskesto-aika (ainoastaan radiotaajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi ja rajoittamatta muita lupien pysyvää tai tilapäistä peruuttamista koskevia määräyksiä).
- 4.5. Maailmanlaajuisten palvelujen tarjoamiseen liittyvien velvoitteiden täyttäminen yhteenliittämistä koskevan direktiivin ja avoimen verkon tarjoamiseen liittyvien periaatteiden soveltamista puhelinliikenteeseen koskevan direktiivin mukaisesti⁽⁹⁾.

⁽⁷⁾ Komission 19 päivänä heinäkuuta 1995 hyväksymä ehdotus direktiiviksi julkisten televiestintäverkkojen ja julkisten televiestintäpalvelujen yhteenliittämistä avoimen verkon tarjoamisen (ONP) yhteydessä, ei vielä julkaistu.

⁽⁸⁾ Ks. alaviite 7.

⁽⁹⁾ Komission 19 päivänä heinäkuuta 1995 hyväksymä ehdotus direktiiviksi julkisten televiestintäverkkojen ja julkisten televiestintäpalvelujen yhteenliittämistä avoimen verkon tarjoamisen (ONP) yhteydessä, ei vielä julkaistu, KOM(94) 689 lopullinen, EYVL N:o C 122, 18.5.1995, s. 4, ja neuvoston 12 päivänä heinäkuuta 1995 antama yhteinen kanta ehdotukseen.

- 4.6. Ehdot, joita sovelletaan jäsenvaltioiden antaman, yhteenliittämistä koskevan direktiivin⁽¹⁰⁾ mukaisen ilmoituksen perusteella huomattavassa markkina-asemassa oleviin operaattoreihin ja joiden tarkoituksena on varmistaa verkkojen yhteenliitettävyyttä tai erityiset valvontaan liittyvät vaatimukset.
- 4.7. Muissa yhtiöissä olevia omistusosuuksia koskevien tietojen antaminen, jos 18 artiklan 3 kohdassa kuvattu menettely on käytössä.
- 4.8. Palvelun tai verkon laatuun, saatavuuteen ja pysyvyyteen kohdistuvat vaatimukset, kuten hakijan rahoituksellisia, hallinnollisia ja teknisiä valmiuksia sekä vähimmäistoiminta-aikaa koskevat vaatimukset.
- 4.9. Puolustukseen liittyvät vaatimukset.

*

Luetellut ehdot eivät rajoita jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti antamia erityissääntöjä, jotka koskevat suurelle yleisölle tarkoitettujen audiovisuaalisten ohjelmien sisältöä.

⁽¹⁰⁾ Ks. alaviite 7.

Yleisten lupien piiriin kuuluvat palvelut

1. Tiedonsiirtopalvelut, mukaan lukien yleisölle tarjottavat kiinteät pakettivälitteiset tai kytkentäiset tiedonsiirtopalvelut
2. Muut kiinteät televiestintäpalvelut, paitsi yleisölle suunnatut puhelinliikenne-, teleksi- ja tiedonsiirtopalvelut, muun muassa
 - lisäarvolliset tiedonsiirtopalvelut, kuten telekopiopalvelut, X.400-palvelut (sanomavälitysjärjestelmät), X.500-palvelut (maailmanlaajuinen sähköinen puhelinluettelo)
 - lisäarvolliset puheensiirtopalvelut, kuten muistipalvelut ja puhepostipalvelut, sähköpostipalvelut, audioteksi- ja teleteksi-palvelut, videokokoukset, sanomien edelleenvälitysyleisessä puhelinverkossa (yksityiset vaihteet), kuvapuhelinpalvelut, tiedustelut
 - alennushintaiset palvelut, kuten jaettuihin kustannuksiin tai tuloihin perustuvat puhelinpalvelut, ilmaispuhelupalvelut ja puhelinkortit
 - suljetuille käyttäjäryhmille suunnatut puhelinliikennepalvelut
3. Satelliittivälitteiset henkilöviestintäpalvelut (satellite personal communication services, S-PCS)
4. S-PCS-palvelujalukuun ottamatta muut satelliittiverkko-jaliikennepalvelut, joihin kuuluvat hyvin pieniauukkoiset päätteet, satelliittiuutiset ja matkaviestinnän satelliittipalvelut
5. Matkaviestintä
6. Yleisölle suunnattu puhelinliikenne
7. Vuokrajohdot

Tämän palveluluettelon kattamat yleiset luvat eivät rajoita jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti antamia erityissääntöjä, jotka koskevat suurelle yleisölle tarkoitettujen audiovisuaalisten ohjelmien sisältöä.

Financial statement

1. TITLE OF ACTION

European Parliament and Council Directive on a common framework for general authorisations and individual licences in the field of telecommunications services.

2. BUDGET LINE

A-2510 Expenditures on meetings of Committees whose consultation is compulsory in the procedure for drafting Community legislation.

3. LEGAL BASIS

Articles 57(2), 66 and 100a of the Treaty establishing the European Community.

4. DESCRIPTION

4.1 General objective of the action

The directive aims at establishing a common framework for the granting of authorisations in the field of telecommunications services, both for national applicable procedures and for conditions that can be attached to such authorisations.

4.2 Duration and renewal

The duration of the action is, in principle, not limited. However, the provisions of paragraph 14 (3) of the directive (dealing with the possibility for the Commission to assign harmonisation mandates to relevant bodies) will lapse on 1 January 2001, unless the Commission proposes to maintain or to modify it in the report referred to in Article 22 of the directive.

As regards the annexes, any modifications necessary to adapt them to new technological developments shall be made in accordance with the comitology procedure laid down in Article 17 of the directive, involving the Commission with the assistance of the European Union Telecommunications Committee.

5. CLASSIFICATION OF THE EXPENDITURE

5.1 Non Obligatory Expenditure

5.2 Dissociated Credits

6. NATURE OF OPERATIONAL SPENDING

No intervention credits.

The Community's financial contribution will cover costs incurred by participants at the meetings of the committee established by the directive and of the working groups involved in coordination of authorisations procedures (article 13 of the directive). It is not envisaged to recruit additional staff.

The directive establishes a committee, called the European Union Telecommunication Committee (EUTC) in order to assist the Commission in the application of the principles set up by the directive for market access and for the granting of authorisations.

7. ANTI-FRAUD PROVISIONS

For each meeting mentioned in point 9.3, the secretary of the meeting will complete the list of participants and verify the travelling documents for reimbursement.

8. ELEMENTS OF COST-EFFICIENCY ANALYSIS

8.1. Specific and quantifiable objectives, population aimed at by the action

The directive establishes a common framework for the granting of authorisations in the field of telecommunications services, both for national applicable procedures and for conditions that can be attached to such authorisations. It will ensure that wherever possible priority is given to the lightest possible regimes.

The directive directly concerns undertakings providing telecommunications services on the territory of the European Union or establishing and/or operating infrastructure for the provision of these services.

8.2 Justification of the action

With the full liberalisation of the telecommunications sector in 1998 (with possible transitional periods for some Member States), a framework for the granting of authorisations in the field of telecommunications services is necessary. This framework will have to ensure that authorisations, which in most cases will be the appropriate means of monitoring markets and implementing certain public service objectives, are not imposing an undue burden on operators and are proportionate, transparent and non-discriminatory. It is necessary to build up such a framework at a Union level.

In order to assist the Commission, it is also justified to establish a committee.

8.3 Follow up and evaluation of the action

The proposed directive sets out in its Article 22 that the Commission, before 1 January 2000, will report to the European Parliament and to the Council on the functioning of the directive and in particular assess the need for further evolution of the regulatory structures as regards authorisations.

In addition, Article 22 establishes the basis to adapt the Annexes of the proposed Directive to future technological developments in telecommunications.

9. ADMINISTRATIVE EXPENSES

The actual utilisation of the required administrative resources will be the result of an annual decision by the Commission on the allocation of resources, taking due account of the manpower and additional budget which have been allocated by the budgetary authorities.

9.1 Impact on employment

Employment type		Affected manpower		of which		duration
		<u>Permanent</u>	<u>Temporary</u>	Existing resources	Additional resources	
Fonctionnaires or temporary	A	1		1		
	B					
	C	1/2		1/2		
Other resources						
Total		1 + 1/2		1 + 1/2		undetermined

9.2 Global financial impact on additional human resources

None

9.3 Increase of other costs resulting from the action

(in Ecus)

Budget line (n° and title)	Amounts	Detail of calculation
A 2510 Meetings of Committees whose consultation is compulsory	152 460 per year	The specific requirements for committee meetings can be estimated to be about 6 meetings per year of a Committee with 30 members specifically constituted for the purpose of this directive. The estimated costs of meetings will be about 138 600 ECU (6 x 23 100) per year. The estimated costs of working group meetings will be about 13 860 ECU per year (on the basis of 6 meetings per year involving 3 members of the Committee).
Total	152 460 per year	

The agenda for adoption of the directive is approximately the end of 1996. Thus the first year where the above mentioned expenses will occur should be 1997.

It must be noted that when the European Union Telecommunications Committee will have been established by the directive, it is anticipated that the *ad hoc* high level Committee of National Regulators referred to in Council Resolution of 17 December 1992 will not have to meet again. However, the expenditures related to this *ad hoc* Committee are currently paid for by the Member States.

ISSN 1024-4492

KOM(95) 545 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI

15 08

Luettelonumero : CB-CO-95-603-FI-C

ISBN 92-77-96219-4

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg